

Inden for de seneste ti år er der afsat stadig flere midler under EU's programmer for forskning og teknologisk udvikling (FTU) til forskning i brændselsceller og brintteknologi inden for transport. Stigningen i FTU-midler til brændselsceller og brintteknologi har været fra ca. 7,5 mio. EUR under 4. rammeprogram til 18 mio. EUR under 5. rammeprogram (heraf 2-3 mio. til brintteknologi). Til brintfremstillingen er flere forskellige processer og primære energikilder under undersøgelse. Indsatsen rettes mod en væsentlig nedbringelse af omkostningerne. Der sker fremskridt inden for harmoniserede standarder, forskrifter og sikkerhed for brintbiler. EU har ligeledes indledt drøftelser med de mest interesserede parter om nye brændstoffer til transportsektoren, herunder brint, som opfølgning på grønbogen om energiforsynings-sikkerhed⁽¹⁾. I den kommende hvidbog om en fælles transportpolitik og en meddelelse om renere bytransport. Man er ved at forberede en undersøgelse af fornyelige brændstoffer inden for transport, herunder brint fremstillet ved hjælp af fornyelige energikilder.

EU er også ved at undersøge, om der skal oprettes en EU-rådgivningsgruppe vedrørende FTU i brændselsceller og brint. Den skal hjælpe EU med at gøre europæisk FTU mere effektiv og sammenhængende i forbindelse med Det Europæiske Forskningsrum. Dette kunne bidrage til at støtte udvikling af et brintdrevet køretøj med brændselsceller, udbygning af komponentindustrien og underleverandørkæderne og fremme af harmoniserede standarder og forskrifter om systemintegration og sikkerhed, brintpåfyldningsinfrastruktur og grænsefladen mellem køretøj og brændstofstander.

Kommissionen forbereder i øjeblikket en undersøgelse vedrørende fornyelige brændstoffer inden for transport. I undersøgelsen skal der bl.a. ses nærmere på brint fra fornyelige energikilder som en af mulighederne.

⁽¹⁾ KOM(2000) 769 endelig udgave.

(2001/C 318 E/023)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4128/00
af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen

(11. januar 2001)

Om: Registrering af ESF-projekter

I begyndelsen af næste år bliver det nye registreringssystem for ESF-projekter virksomt. Anmodninger om støtte vil de facto blive behandlet som offentlige udbud.

Ifølge aktører på området er der ofte en konflikt mellem den praktiske gennemførelse af ESF-politikken og Kommissionens meget styrende holdning. Regioner og medlemsstater får meget lidt spillerum til at udforme en autonom ESF-politik. Der synes navnlig at være uenighed om registrering af projekter. Kun en strukturel løsning af opgavefordelingen mellem medlemsstaterne (regionerne) og Kommissionen kan løse dette problem. I øjeblikket har lokale ESF-initiativtagere intet kontaktsted i Kommissionen, selv om de kan kontrolleres af denne.

1. Hvilke kriterier vil Kommissionen anvende ved registrering af ESF-projekter fra 1. januar?
2. Hvilket politisk spillerum får medlemsstaterne og regionerne til at anerkende lokale ESF-initiativtagere?
3. Vil Kommissionen anerkende de såkaldte »social profit«-organisationer, når disse ansøger om ESF-støtte?
4. Overvejer Kommissionen at oprette et kontaktsted for lokale ESF-initiativtagere? Hvorledes vil Kommissionen i benægtende fald tilstræbe ligevægt mellem kontrol og ret til information?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou*(9. marts 2001)*

1. Ifølge artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾, »er det i henhold til subsidiaritetsprincippet medlemsstaternes ansvar, i overensstemmelse med det særlige system i hver enkelt medlemsstat, at iværksætte interventionerne på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau og med forbehold af Kommissionens beføjelser, navnlig for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget«. Dette betyder, at medlemsstaterne er ansvarlige for implementeringen af og kontrollen med støtten, medens Kommissionen vedtager de strategier og prioriteter, som skal styre programmeringen og implementeringen af foranstaltningerne.

Med hensyn til eksempelvis Flandern, ét af de fem områder i Belgien, hvor der inden for perioden 2000-2006 vil blive implementeret et mål 3 program, har myndighederne besluttet sig for at indkalde konkurrerende bud med henblik på at udvælge projekter fra Den Europæiske Socialfond (ESF). Medens forhandlingerne om det samlede programmeringsdokument (SPD) for Flandern stod på, gav Kommissionen sit samtykke til denne procedure. De flamske myndigheder har derfor ansvaret for implementeringen af denne licitation og for at nå frem til udarbejdelsen af en liste over ESF-projekter. Kommissionen griber ikke ind i denne proces og er følgelig ikke ansvarlig for de kriterier, som anvendes til registreringen af disse ESF-projekter.

2. Af ovenstående oplysninger fremgår det tydeligt, at medlemsstaterne og regionerne besidder maksimal handlegfrihed med hensyn til inddragelsen af lokale ESF-initiativtagere. Førrige år implementerede Kommissionen ydermere en hørings- og bevidstgørelseskampagne med titlen »Lokal handling til fordel for beskæftigelsen«. Formålet med kampagnen var at sikre, at inddragelsen af lokale og regionale aktører inden for den europæiske beskæftigelsesstrategi sker på en bedre måde, en strategi, som modtager støtte fra ESF.

3. Artikel 3(d) i Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1784/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Socialfond⁽²⁾ omfatter udover de aktiviteter, som er berettigede til støtte fra den Europæiske Socialfond, »udviklingen af nye beskæftigelsesmuligheder, herunder inden for frivillige sociale organisationer (det tredje system)«. Derudover fastsætter artikel 4, stk. 2, følgende: »Ved programmeringen af fondens interventioner anvendes et rimeligt beløb af fondens midler til en given intervention under mål 1 og 3 i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/1999 til mindre tilskud, idet der i givet fald skal fastsættes særlige adgangskrav for ikke-statslige organisationer og lokale partnerskaber. Medlemsstaterne kan vælge at gennemføre dette stykke i overensstemmelse med finansieringsbestemmelserne i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1260/1999.«

De tekster, som er vedtaget på europæisk niveau, tager derfor ESF-støtten til erhvervsdrivende foreninger (social profit organisationer) med i betragtning, men det fremgår også tydeligt af punkt 1, at Kommissionen ikke har til opgave at træffe beslutning om, hvorvidt erhvervsdrivende foreningers ansøgninger om ESF-midler skal godkendes eller ej. Ud fra et politisk synspunkt er det dog vigtigt at fremhæve, at der fra Kommissionens side blev truffet afgørelse om, at den flamske handlingsplan, der tager sigte på erhvervsdrivende foreninger, vil blive styrket gennem ESF og gennem det samlede programmeringsdokument for Flandern.

4. Medlemsstaterne skal samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning: forvaltningsmyndigheden (som defineret i artikel 9(n) i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 blandt andet være ansvarlig for, at administrationen og implementeringen foregår effektivt og korrekt, og dens ansvarsområde skal især omfatte sikringen af, at de opgaver, som finansieres i løbet af den tid, støtten udbetales, foregår på en korrekt måde. Finansielle ressourcer til teknisk assistance stilles til rådighed for medlemsstaterne med henblik på styring, administration og kontrol af ESF-opgaverne.

Kommissionen er ansvarlig for implementeringen af Fællesskabernes almindelige budget og er derfor forpligtet til at kontrollere de opgaver, som medfinansieres af strukturfondene. Resultaterne af disse kontrolundersøgelser videregives altid til de nationale myndigheder, og de enkelte initiativtagere har mulighed for, via forvaltningsmyndigheden, at viderebringe deres kommentarer til Kommissionen.

Kommissionen begrænser imidlertid ikke sine interventioner til kontrollen med lokale initiativtagere, men den giver dem også informationer. De lokale initiativtagere har mulighed for at indhente disse informationer gennem forskellige kanaler inklusive informations- og kommunikationsteknologier (IKT) (websider, elektroniske informationsbulletiner) samt publikationer. Oplysningsspredningstjenester, såsom repræsentationerne i medlemsstaterne, sørger for den indirekte formidling samt for specifikke informationer vedrørende ESF varetaget af dokumentalister, som er tilknyttet et koordineringsnetværk, der er oprettet som en undergruppe til ESF-udvalget.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

⁽²⁾ EFT L 213 af 13.8.1999.